

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อทำให้ลูกสามารถได้รับรายได้ที่ไม่สูญสลาย เวลาที่ลูกสามารถได้รับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ
- คำถาม:** ต้องใช้ความเพียรพยายามอะไรเป็นพิเศษที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ของลูก จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ชั้นสการ์ที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจนั้นถูกสร้างขึ้นจากการที่ลูกเข้ามาสู่จิตสำนึกที่เป็นร่าง พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนชั้นสการ์ที่ชั่วร้ายของลูกให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง ทำความเพียรพยายามนี้: อันดับแรกนั้นเป็นดวงวิญญาณแล้วมีร่างกายนี้
- เพลง:** ลูกสูญเสียเวลากลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน

โอมซานติ ลูกๆ เคยได้ยินเพลงนี้หลายครั้ง พ่อทางจิตเฝ้าแต่เตือนลูกๆ ทางจิตว่า: อย่าได้ปล่อยให้เวลานี้สูญสลายไป นี่เป็นเวลาสำหรับการหารายได้มหาศาล พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสามารถหารายได้ มีรายได้จำนวนมากมาที่จะได้รับและลูกสามารถหารายได้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ รายได้นี้คือการเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย รายได้นี้เป็นไปสำหรับอนาคต นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและนี่คือความรู้ ผู้คนไม่รู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นหรือความรู้ที่เริ่มต้นเมื่อพ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของราม ความรู้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ในขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลาที่ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า แรกเริ่มลูกคือดวงวิญญาณ และจากนั้นจึงมีร่างกาย อย่างไรก็ตามตามแผนของละคร ผู้คนเข้าใจผิดในสิ่งนี้และคิดในทางตรงกันข้ามว่าแรกเริ่มพวกเขาคือร่างกาย แล้วจากนั้นก็เป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: เหล่านั้นคือสิ่งที่สูญสลาย ลูกละทิ้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ชั้นสการ์อยู่ในดวงวิญญาณ โดยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ชั้นสการ์ของลูกก็กลายเป็นปีศาจ พ่อจึงมาเพื่อที่จะเปลี่ยนชั้นสการ์ปีศาจของลูกให้กลายเป็นชั้นสการ์ที่สูงส่ง สิ่งสร้างทั้งหมดนี้เป็นสิ่งสร้างของพ่อผู้เดียวผู้สร้าง ทุกคนเรียกท่านว่า“พ่อ” เช่นที่พ่อทางร่างถูกเรียกว่าพ่อทั้งคำว่า“بابا”และ“มามา”นั้นอ่อนหวานมาก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง ก่อนอื่นใดท่านรับเลี้ยงภรรยาและจากนั้นจึงสร้างสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่ใช่จิตจำกัดพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ ชื่อของเขาได้รับการยกย่อง เขาถูกเรียกว่า“พาหนะที่โชคดี” พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของมนุษย์ ไม่ใช่วัวลา พาหนะที่โชคดีคือร่างกายมนุษย์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำตัวพ่อเองแก่ลูกๆ ลูกควรพูดเสมอว่าลูกกำลังจะไปหาบัฟฟาโล หากลูกเพียงแค่พูดคำว่า“พ่อ” มันก็จะเป็นเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถที่จะไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตนเมื่อลูกออกจากร่างของลูกเท่านั้น ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้เช่นนั้น มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ นี่คือการสังเกตที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อคือมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับน้ำ มันคือการสังเกตของเพชรพลอยแห่งความรู้ ท่านมีความรู้ น้ำไม่สามารถเรียกว่าความรู้ เช่นที่มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับยาหรือกฎหมาย ในทำนองเดียวกันนี้ก็เป็นความรู้เช่นกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้าง และตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่ฤๅษีและมุนีพูดว่า: พวกเขาไม่มีความรู้ มีเพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ ท่านยังเป็นเมล็ดของต้นไม้ด้วย ท่านมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่านสามารถพูดความรู้นี้ เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้ว และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นเทพด้วยความรู้นี้ ก่อนอื่น ลูกจะได้รับความรู้ จากนั้นลูกก็ประกาศสิทธิ์ในรางวัล ในเวลานั้นไม่จำเป็นต้องมีความรู้ ไม่ใช่เพราะเทพไม่มีความรู้ที่พวกเขาจึงไม่รู้ ไม่เลย พวกเขาได้รับสถานภาพจากการศึกษาความรู้เพราะผู้คนไม่มีความรู้พวกเขาจึงเรียกหาพ่อ: บาบามาได้โปรดมาและแสดงหนทางแก่พวกเราด้วย นั่นคือให้ความรู้กับเราเกี่ยวกับวิธีที่เราสามารถเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ เวลาที่ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในความเงียบสงบ ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือการเก่าและดังนั้น โลกใหม่ต้องมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้ว่าโลกนั้นปรากฏอยู่เมื่อไหร่หรือใครเคยปกครองที่นั่น เวลาที่ลูกมาเพื่อรับรู้สิ่งนี้จากพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ให้การหลุดพ้น ผู้คนร้องเรียกหาท่านว่า: บาบามาได้โปรดมาและขจัดความทุกข์ของเราออกไปและประทานความสงบและความสุขให้แก่เราด้วย ดวงวิญญาณรู้สิ่งนี้แต่พวกเขากลับมาตาโมประธาน เหตุนี้เองพ่อจึงมาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำของพ่อ มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่มีแม้กระทั่ง

ความรู้ที่จะกลับมาจะมีจิตสำนึกเหมือนพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยมีความรู้เช่นกัน เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกเข้าใจว่า ลูกมีใบหน้าของมนุษย์และมีบุคลิกลักษณะของลิง เวลานั้นพ่อให้ความรู้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีความรู้ ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้าง ลูกเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก ดังนั้นจึงควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมาย บาบาคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และท่านมีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าลูกจะไปหาใครก็ตาม นับประสาอะไรกับความรู้อ่อนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกเลย พวกเขาแม้กระทั่งไม่รู้ด้วยซ้ำว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาจดจำพ่อว่าเป็นพ่อผู้ จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขเช่นกัน แต่พวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่ง พ่อพูดว่า: ตามละครแล้ว ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา มายาทำให้สติปัญญาของพวกเขาตกต่ำลงอย่างสิ้นเชิง แม้จะรู้สึกมีความสุขแค่เพียงในกองขยะ เท่านั้น พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากกองขยะ มนุษย์ติดกับอยู่ในปลัก พวกเขาไม่มีความรู้และดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? พวกเขาติดกับอยู่ในทรายดูดและจึงเป็นเรื่องยากที่จะนำพวกเขาออกมา แม้ว่าลูกจะนำเขาออกมาได้ครั้งทาง หรือเศษสามส่วนสี่ พวกเขาก็คงปล่อยมือและตกลงไปอีกครั้ง ในขณะที่ให้ความรู้แก่ผู้อื่น ลูกบางคนเองก็ถูกตบตีโดย มายาเพราะพวกเขาทำสิ่งที่ขัดต่อคำแนะนำของพ่อ พวกเขาพยายามที่จะนำผู้อื่นออกจากปลักและพวกเขาเองก็ตกลงไปใน ปลักนั้น จากนั้นก็ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะนำพวกเขาออกมาเพราะพวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายา บาปที่พวกเขาได้ทำ ลงไปนั้นทำให้จิตสำนึกของพวกเขาก็ดร่อนอยู่ภายใน นี่เป็นการรบราฆ่าฟันมายา เวลานั้นลูกอยู่ในสนามรบ กองทัพเหล่านี้ คือกองทัพที่รุนแรงที่สุดด้วยพลังทางวัตถุ ในขณะที่ลูกคือกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักร ของลูกเองด้วยการไม่ใช้ความก้าวร้าวรุนแรง มีความก้าวร้าวรุนแรงสองประเภท ประเภทหนึ่งคือ การใช้ดาบของตัณหา ราคะ และอีกประเภทหนึ่งคือการทุบตีใครบางคน เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มีมีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีใครรู้ เกี่ยวกับการบราของพลังของความรู้นี้ ไม่มีใครรู้ว่าการไม่ก้าวร้าวรุนแรงคืออะไร องค์ประกอบของหนทางความ เลื่อมใสศรัทธาอันใหญ่หลวง ผู้คนร้องเพลง: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาและชำระ ทุกคนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ในกิตะพวกเขาได้ทำความผิดพลาดของการเรียกมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า มนุษย์สร้างคัมภีร์ขึ้น มา และเป็นมนุษย์ที่อ่านคัมภีร์ เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องอ่านคัมภีร์ ไม่มีคัมภีร์อยู่ที่นั่น มีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา แล้ว ก็เป็นการวางแผน การวางแผนในสิ่งใด? มีการวางแผนในความเลื่อมใสศรัทธาและโลกเก่า มีการวางแผนในร่างเก่า พ่อพูด ว่า: สิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาทั้งสองนี้ของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่เลย มีการวางแผนในโลกที่สกปรกนี้ ลูกได้รับนิมิต ของโลกใหม่ด้วยสายตาที่สูงส่งเช่นกัน ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ การศึกษานี้ไม่เพียงแต่ชาติเกิดนี้ การศึกษา อื่นๆทั้งหมดนั้นเป็นไปสำหรับช่วงเวลานั้นและชาติเกิดโดยเจตานั้น เวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับรางวัลในโลก ใหม่สำหรับสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาอยู่ในเวลานี้ ลูกได้รับรางวัลที่ใหญ่เช่นนั้นจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขที่ไม่มี ขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจะทำตามอย่างเต็มที่และทำตามศรัทธา พ่อเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือ สิ่งใด ลูกจะกลับมาสูงสุดโดยผ่านท่าน ถึงอย่างไรท่านก็สูงส่งเสมอ ท่านทำให้ลูกสูงส่ง ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับ มาตกต่ำ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย เวลานั้นพ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดียิ่ง ลูกๆได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ต้นไม้ของลูกเวลานี้ยังคงเล็กอยู่ พายุก็จะมาถึงต้นไม้เช่นกัน ใบไม้ยังคงร่วงหล่นต่อไป ดอกไม้มากมายก็ ปรากฏขึ้นมา และเมื่อพายุมา ทั้งหมดก็ร่วงหล่นลง ผลไม้บางอย่างก็ปรากฏออกมาได้ดีมากเช่นกัน แต่ถึงกระนั้นผลไม้ เหล่านี้จะร่วงหล่นในพายุของมายา พายุของมายามีพลังมาก ด้านหนึ่งมีพลังทางวัตถุ และอีกด้านหนึ่งก็มีพลังโยคะพลัง แห่งการจดจำระลึกถึง ลูกต้องทำให้คำว่า“การจดจำระลึกถึง”มันคง ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดถึง“โยคะ” ของลูกคือการ จดจำระลึกถึง ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าโยคะ คำว่า“โยคะ” นั้นเป็นคำที่รู้จักกันดีโดยชั้นยาสซี พวกเขาสอนโยคะหลายประเภท พ่อสอนลูกอย่างง่ายดายมาก: ในขณะที่เดินเหินนั่ง และเคลื่อนไหวไปมาจงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกเป็นคู่รักมาถึงครึ่งวงจร ลูกจดจำพ่อมา เวลานั้นพ่อมาแล้ว ไม่มีใครเข้าใจว่าดวง วิญญาณคืออะไร เหตุนี้เองพ่อจึงมาและทำให้ลูกตระหนักรู้ในสิ่งนี้ นี่คือการประเดิมที่ละเอียดอ่อนอย่างมากที่ลูกต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนที่สุดและไม่สูญสลาย ทั้งดวงวิญญาณและบทบาทของเขาไม่สามารถถูกทำลายได้ เป็นเรื่องที่ ยากมากสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาหายาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ ต้องใช้ความเพียร พยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ความรู้นั้นง่ายดาย แต่มีการกล่าวถึงการจดจำระลึกถึงว่า มีผู้ที่สติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ และผู้ที่สติปัญญาของเขามีความรักต่อพ่อ เมื่อการจดจำระลึกถึงของใครบางคนนั้นดี กล่าวได้ว่าสติปัญญา ของพวกเขามีความรักต่อพ่อ ความรักของลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน ถามตนเองว่า: ฉันจดจำพ่อมากได้มากแค่ไหน? ลูก เข้าใจด้วยเช่นกันว่าด้วยการมีความรักต่อพ่อต่อไปเรื่อยๆ ลูกจะไปถึงสภาพของที่อยู่เหนือปวงกรรมและจะละทิ้งร่างกาย ของลูก จากนั้นสงครามก็จะเริ่มขึ้น ยิ่งลูกรักพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานมากเท่านั้น การสอบจะเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อเวลาสิ้นสุดลงและสติปัญญาของลูกทุกคนมีความรักต่อพ่อ การทำลายล้างจะ เกิดขึ้น จนกว่าจะถึงตอนนั้นสงคราม ฯลฯ จะยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนจากต่างประเทศคิดว่าความตายอยู่เบื้องหน้า

พวกเขา และมีใครบางคนกำลังบันไดใจให้พวกเขาทำระเบิด อย่างไรก็ตามพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้อีก? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พวกเขา นำความตายมาสู่สกุลของตนเองด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ของพวกเขาเอง ลูกๆพูดว่า: พาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ด้วย อย่างไรก็ตามบาบาจะไม่พาร่างของลูกไป พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้เลย มีการจดจำว่า: “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” พวกเขาพูดว่าการทำลายล้างควรหยุดลงและควรจะมีสงบ อย่างไรก็ตามความสงบและความสุขจะถูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไรโดยที่ไม่มีการทำลายล้างเกิดขึ้น? เหตุนี้เองที่ลูกต้องอธิบายเรื่องจริงอย่างแน่นอน ประตูลิขิตเปิดแล้วในเวลานี้ บาบาได้กล่าวแล้วว่า: พิมพ์หนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้: ประตูสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ นี่คือนิยามที่ง่ายมาก แต่มีเพียงไม่กี่คนจากหลายล้านที่เข้าใจ ลูกจะต้องไม่ท้อแท้ที่นิทรรศการลา ปวงประชาที่ลูกสร้างขึ้นมามาเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงและต้องใช้ความเพียรพยายาม ความพยายามเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความทรงจำระลึกถึง หลายคนล้มเหลวในสิ่งนี้ การจดจำระลึกถึงของลูกจะต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน มายาทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีใครกลายเป็นนายของโลกได้โดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม ต้องมีความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เราเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เราได้วนไปรอบวงจรหลายครั้ง เวลานี้เราต้องจดจำพ่อ มายาสร้างอุปสรรคมากมาย บาบาได้รับข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกันว่า วันนี้ลูกได้อธิบายให้กับองค์กรหนึ่งที่เรียกว่าวิทยุธรรมันดราอย่างไร วันนี้ลูกทำสิ่งนี้... เวลานี้ตามละครผู้เป็นแม่จะได้รับการยกย่อง ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจที่จะให้ผู้เป็นแม่อยู่ข้างหน้า นี่คือนิยามที่ชีวิต ลูกจะกลายเป็นรูปที่มีชีวิตแล้วลูกจะปกครองที่นั่นต่อไป วัดเหล่านั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่คงเหลืออยู่เลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการมีความรักที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนต่อพ่อผู้เดียว มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่าและร่างเก่านี้

2. อย่าได้ทำการกระทำใดที่ขัดต่อคำแนะนำสั่งสอนของพ่อและอย่าได้พ่ายแพ้ในสนามรบ ไม่ใช้ความรุนแรงทั้งสองทาง

พร: พร: ขอให้ลูกทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนบรรยากาศด้วยแสงทางจิตวิญญาณของลูก และกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

ในโลกทางกายภาพ ไม่ว่าลูกจะใช้แสงสีใด บรรยากาศก็จะเป็นเช่นนั้น หากเป็นแสงสีเขียวแล้วก็มีแสงสีเขียวอยู่ทุกที่ เมื่อลูกใช้แสงสีแดงมันก็จะสร้างบรรยากาศแห่งความทรงจำระลึกถึง เนื่องจากแสงทางกายภาพสามารถเปลี่ยนบรรยากาศได้ ดังนั้นลูกในฐานะประชากรแห่งแสง ด้วยแสงแห่งความบริสุทธิ์และความสุขของลูกสามารถทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนบรรยากาศและกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จ มองเห็นแสงทางกายภาพด้วยตาในขณะที่แสงทางจิตวิญญาณจะเป็นที่รู้ได้ด้วยประสบการณ์

คติพจน์: การสูญเสียเวลาและความคิดของลูกในเรื่องที่ไร้ประโยชน์คือความไม่บริสุทธิ์

*** โอม ชานติ ***